

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIJOUS 24 DESEMBRE DE 2020 | Número 106

PÀG. 11 | MARIA DEL MAR ALBAJAR

Va de naixement

PÀG. 14 | EDUARD IBÁÑEZ

Fer-nos guardians els uns dels altres

PÀG. 18 | INCLUSIÓ

Arriba 'La revolució Shiwa'

PÀG. 24 | JAVIER VILANOVA

"El món espera de nosaltres senzillesa"

PÀG. 29 | SANT'EGIDIO

Sopar de Nadal adaptat
a la Covid-19

**Nadal confinat: què es pot aprendre
de les altres religions? | PÀG. 4**

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Nadal en temps de pandèmia. Per a massa gent, encara a la intempèrie. Les religions recorden l'essència de cada festa. I el cristianisme avui proposa la petitesa per refer la humanitat. Amb el mínim recer i sense distraccions, protegim-nos uns i altres. Bon Nadal!

SUMARI

4 Actualitat

Nadal confinat: què es pot aprendre de les altres religions?
Arriba 'La revolució Shiwa'
Ordenació del bisbe Javier Vilanova: "El món espera de nosaltres senzillesa"
El dinar de Nadal de Sant'Egidio, adaptat a la Covid-19

10 Panoràmica

Va de naixement, per Maria del Mar Albajar
Fer-nos guardians els uns dels altres, per Eduard Ibáñez

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

Nadal confinat: què es pot aprendre de les altres religions?

Estem a les vigílies del Nadal i, en context de pandèmia, la norma és clara: trobades familiars amb un màxim 10 persones sempre que pertanyin a dues bombolles de convivència. I de vegades cal recordar que els nens contem, i que les bombolles són els convivents dins d'una mateixa llar. N'hi haurà que seran més estrictes que la recomanació del govern i es quedaran a casa. Altres s'organitzaran per torns, i també als qui la il·lusió de trobar-se plegats sobrepassarà la prudència de complir amb la recomanació. Els dilemes, comportaments i reflexions que se succeeixen recorden a l'experiència que altres comunitats han tingut durant el confinament. Altres confessions van passar les festes tancats a casa i van descobrir altres maneres de viure-les.

La comunitat cristiana ja es va trobar per Setmana Santa en aquesta situació. Però sembla que les festes nadalenques afectin l'ànim de més ciutadans. I això potser és pel que **Francesc Torralba** va explicar a l'**Ateneu Barcelonès** fa un temps: "Fins i tot per a aquell que el Nadal no té una dimensió religiosa, o de culte, o celebrativa, és reivindicat que hi hagi Nadal i que persisteixi... tot creure en un món secular, immanent, tot i negar l'afirmació de Déu, però

amb tot es reivindica la tradició i el que l'acompanya: la gastronomia, les nades, el pessebre, els reis, el tio, els regals, tota la constel·lació d'elements que crea un clima singular que és el que vivim en aquestes dates."

Enguany com **escriu** el professor **Josep Oton**: "Haurem de ser, per motius de seguretat, més austers; tindrem menys convidats a taula, menys celebracions multitudinàries, menys bogeria consumista... però potser és l'oportunitat de redescobrir el sentit d'aquesta festa". Tot seguit es recuperen alguns testimonis que ja van aparèixer a Catalunya Religió durant el confinament de març a abril. Mirem de respondre així què pot aprendre la comunitat cristiana de les altres religions?

Empatia amb el significat de la festa

El confinament ha estat per diverses comunitats religioses una oportunitat per recuperar fragments històrics del seu passat. Els han pogut visualitzar i viure amb més empatia per les similituds entre una època i l'altra.

Per exemple, la **comunitat protestant durant la Pasqua** va recuperar paraules escrites per **Martí**

Luter en temps de pesta bubònica: "Li demanaré a Déu misericordiosament que ens protegeixi. Després fumigaré, ajudaré a purificar l'aire. Administraré la medicina i la prendré. Evitaré llocs i persones on la meua presència no sigui necessària per a no contaminar-me i, per tant, infligir o contaminar a uns altres i així causar la seva mort com a resultat de la meua negligència. Si Déu volgués portar-me segurament em trobés, i he fet el que esperava de mi, per la qual cosa no soc responsable de la meua pròpia mort ni de la mort dels altres. No obstant això, si el meu veí em necessita, no evitaré ni el lloc, ni la persona, aniré lliurement."

El Ghaidouni, president de la Unió de Comunitats Islàmiques a Catalunya, recordava **durant el Ramadà** que no era la primera vegada que els musulmans vivien una pandèmia "la Sunna -dits i fets del profeta Mohammed- expressa clarament que la solució és quedar-se a casa en temps de pandèmia, la primera que va passar la comunitat musulmana va ser en l'època d'**Omar Ibn Al-Khattab**, el segon governant que va venir després de la mort del profeta Mohammed, i es va produir el primer confinament que afectava Acham: Síria, Arabia Saudí i Palestina, s'ordenava quedar-se al seu poble o ciutat."

I, la comunitat jueva, en arribar **la Péssah**, visualitzava l'alliberació d'Egipte de forma especial. "El confinament ha tingut una repercussió reflexiva i emocional, si bé és cert que es fa estrany celebrar aquest moment històric estant confinats, hem pogut imaginar-nos molt bé el poble hebreu refugiant-se de les deu plagues que va trobar pel camí", descrivia **Marcel Odierna**, director de la plataforma Mozaika.

Celebrar malgrat tot

Montse Castellà, vicepresidenta de la CCEB i membre de la **comunitat budista**, reconeixia que el missatge essencial pels dies de confinament, va ser recordar que les situacions adverses en les quals ens trobem són reptes i oportunitats que tenim per cultivar el nostre potencial positiu i pel despertar de la consciència: "ara podem percebre, més clar que mai, el caràcter transitori de la vida". **Josep Aponte**, president de la CCEB, afegia que els budistes accepten el que viuen en aquell moment, saben que tot és impermanent, que tot està interconnectat, i que tot és producte de les nostres accions passades, "sabem que hi ha més vida després de la mort, no tenim por, estem tranquils, practiquem en paciència i en acceptació."

Albert C. Oliveras, membre de l'equip directiu de Limud de Barcelona i membre de la comunitat jueva ATID, comentava que el confinament li havia permès fer **una lectura nova de la festa**, del que és l'alliberació personal, col·lectiva, i que l'havia portat a pensar que la comunitat jueva havia viscut moments molt difícils i diversos. "Són aquests moments, pitjors que el del confinament present, en els quals ens hem de dir que sí, que podem celebrar, és un acte radical de fe, de connexió amb la comunitat." I el **rabí Berkowitz** conclouia: "Les persones som capaces de resistir, estem en un temps important i hem de veure que hi ha un horitzó. A casa meva tinc la sort de poder albirar una mica de terreny que em permet observar aquesta línia horitzontal. Moisès no va acceptar l'*status quo*, és necessari que canviem per canviar la situació. Hem de somiar i esperar un món millor. Com va dir **Abraham Heschel**, molt amic de Martin Luther King, "no tenim dret a perdre l'esperança".

La casa com a temple

Durant la Quaresma i la Pasqua, la comunitat ortodoxa, va convertir les llars en petits temples. El **pare Hristodoulos**, rector de la parròquia

del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble a Barcelona, comentava que els membres de la **comunitat ortodoxa**, a casa seva, tenen un racó de pregària: "És on posem les icones, i on reservem un moment de tots els nostres dies per recollir-nos, per pregar, per revisar com anat i què farem l'endemà, amb el confinament, aquest racó ha estat encara més visitat, s'han fet altars elaborats, podríem dir que les cases s'han transformat en esglésies domèstiques".

Per la comunitat jueva, durant la Pessah, la casa també va tenir un protagonisme central. "Pels jueus la casa també és un element de pes, és un espai sagrat, s'ha de netejar a fons, i s'han de llençar tots els productes que tinguin llevat, el poble hebreu va marxar tan ràpidament que no va poder esperar que el pa es fes, i per això no es poden menjar coses que portin llevat", explicava el **rabí Berkowitz**.

L'estar més a casa, amb menys persones, menys trobades amb amics i familiars ha convalidat sovint a un recolliment, i a una predisposició a pregar. Per exemple, **Maria Rosa Ocaña**, membre de l'església ortodoxa, explicava que la connotació que hi va haver entre el **confina-**

ment i l'inici de la Quaresma va ser molt significativa. "Els 40 dies comporten unes reflexions que s'han vist amplificades, els pensaments s'encaminen amb profunditat sobre la mort, sobre la vida... el període de la crucifixió, de la Pasqua. Que ens hàgim trobat amb aquesta situació, ens ha fet semblar als ermitans... que es retiraven en aquest temps litúrgic, alguns fins i tot se n'anaven al desert per trobar-se amb el sentit existencial de la vida." Coincidia amb aquesta idea el **pare Daniel Simon**, rector de la parròquia del patriarcat de Romania a Lleida: "El temps s'ha aprofitat per recollir-se, per pregar, per meditar, per llegir, igual que els monjos, però cadascú a casa seva".

També durant el Ramadà, la comunitat musulmana explicava que s'havia treballat per a trobar maneres diferents que els permetessin aconseguir, d'igual manera, l'objectiu del Ramadà: "L'espiritualitat s'haurà de treballar de manera íntima, individual, i després pot compartir-se en família", anunciava El Ghaidouni.

I la comunitat Sikh va veure aturada la **celebració l'Any Nou**. Processons i festes van quedar ajornades. Per a ells va ser una mesura raona-

ble, com a prioritat posaven en primer lloc la salut i no dubtaven en oferir a les autoritats públiques el seu suport. Com apuntava **Hardev Singh Kaur**, membre de la comunitat sikh a Badalona, “reunir-nos en un moment com aquest només portaria a més contagis, i llavors la situació després de la festa seria encara més trista, a més a més, un sikh sap que cada dia s’ha de plantejar com un any nou, comencem de nou cada matí”. A això s’afegia **Gurdev Singh Khalsa**, membre de la comunitat sikh a Vic, “tenim temps per gaudir de la família i estar a prop de qui ens estima; tenim temps per treballar, escriure, fer art... i finalment tenim temps per meditar.” I Gagandeep Singh Khalsa, membre de la comunitat sikh a Barcelona continuava: “Si no pots sortir fora, ara és un bon moment per endinsar-te en el teu interior, sembla que els humans valorem més el got buit que el ple, però hauríem de fer al revés, hem de valorar el que tenim”.

Solidaritat contra l’individualisme

Shivani, membre de la **comunitat hinduista Advaitavidya**, recordava que venim d’una època egoista “igual que aquest virus que ens ha separat encara més dels altres, no podem

ni apropar-nos, la por a la mort i a la malaltia ens allunya i ens afebleix fent-nos més manipulables, però és en aquesta mateixa era que es diu que si estàs cercant la plenitud interior, i tens un camí espiritual, això no t’afectarà, seràs capaç de trobar els trets positius, fluir, acceptar, tenir fortalesa, no caure en la por i mantenir l’acció correcta i l’atenció interna... Aquesta experiència ha servit per valorar l’essencial, per entendre que no podem basar la nostra seguretat només en el fet exterior, crec que hem après que és important passar d’aquesta societat de privilegiats a una societat que valori més la proximitat, la solidaritat, l’acompanyament, el compartir espais públics, recursos. En moltes ocasions, durant el confinament, s’han donat gestos, testimoniatges, històries que demostren que podem ser una societat que creï vincles més estrets.

Iniciatives com les de Taxi Anget, taxistes solidaris que pertanyen a la comunitat musulmana, i que van poder observar com famílies en situació de pobresa es quedaven sense aliments enmig del ramadà. “Hi ha musulmans que es troben en situacions precàries i que veuen com no poden comptar amb els *iftars* comunitaris, els espais on celebrem romanen tancats, i per tant hi ha famílies que s’han quedat sense

àpat, aliments que són especials i específics per aquest temps”.

Es van repartir aliments a partir de la **col·laboració de Taxi Anget i Càritas Diocesana de Barcelona**. D’aquesta manera, va quedar palès que tant per la tradició musulmana com per la tradició cristiana, l’altruisme és un pilar: “Anem agafats de la mà en aquest sentit, en el mes del ramadà s’accentua la importància del fet d’anar junts, com a comunitat, és un moment clau on t’atures per recordar a Déu, i pensar en els altres, i això és comú en el cristianisme, he de dir que aquesta iniciativa ha tocat el fons de la meva persona”, confessava **Mohammed Chaib**, president de la Fundació Ibn Battuta.

I és que com **Israel Flores**, director del SEUT i membre de la comunitat protestant, comentava “el confinament també s’ha vist com una oportunitat de reflexió personal, som molts els que ens hem qüestionat sobre el ritme vital vertiginós, el nivell de consum que vivim en la societat occidental... Crec que ens hem obert en aquest sentit, volem ser més solidaris, volem tenir un altre model de vida, una nova anormalitat”.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuit

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com
www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

“Els pobles catalans tenen devoció a Maria des de fa segles”

Per què la Mare de Déu de les claus de la catedral de Barcelona porta unes claus? On es venerava la santa sandàlia de la Mare de Déu? Aquestes i moltes altres són les tradicions que s'han pogut escoltar a la presentació del llibre *365 dies amb Maria* editat per l'Editorial Claret realitzada dilluns 21 de desembre. **Joan Bové**, representant de l'Editorial Claret, ha senyalat durant la presentació que “els nostres pobles i ciutats des de fa molts segles han mostrat una especial devoció a la Mare de Déu amb les seves diverses advocacions”.

CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Primer recés en línia de la Unió de Religiosos i Religioses

La Unió de Religiosos i Religioses de Catalunya ha viscut el primer recés en línia. Ho ha fet en una trobada organitzada en aquest temps d'Advent, en la qual ha aprofundit en “L'esperança des del testimoni”. El president de la Unió de Religiosos i Religioses, fra **Eduard Rey**, va destacar el propòsit del recés animant a tots els assistents connectats a “recollir tot allò viscut, elaborar-ho, pair-ho i convertir-ho en esperança”. “Una esperança que arriba d'una idea, una crida que hem tingut i un Déu proper que tenim aquí”, va dir.

URC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'arbre de Nadal: entroncar el cel i la terra

Aquests dies previs a la celebració del Nadal, els carrers i les places de molts pobles i ciutats s'omplen d'ornaments en forma d'arbre i s'acostuma a plantar un gran avet en un lloc central. A vegades, en el triangle en forma d'arbre escrivim bons desitjos, com pau, amor... També dins les cases l'arbre de Nadal és molt present així com diferents elements vegetals que utilitzem d'ornaments: les branques de vesc o de boix grèvol amb els seus fruits vermells... No oblidem que, quan guarnim un arbre de Nadal, estem davant d'un símbol que representa el desig tan humà d'entroncar el cel i la terra.

JOSEP GORDI -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un Nadal per a tots els públics al Recinte Modernista de Sant Pau

Aquestes festes, més que mai, el Recinte Modernista vol ser al costat del públic local. La programació de Nadal aposta per activitats segures i de petit format que ofereixen la possibilitat de redescobrir el Recinte Modernista amb una altra mirada: la dels nens i nenes, la de les famílies.

Us imagineu un hospital amb jardins, túnels subterranis i animals que vigilen les estances dels malalts? Per primer cop, Sant Pau programa 'Llum, colors i natura' (13, 20 i 27, 28, 30 de desembre; 1, 3 i 4 de gener, 11.30 h), una activitat educativa que, mitjançant dinàmiques visuals i experimentals, us permetrà conèixer les característiques del modernisme i la importància que tenien la il·luminació, el color i la natura en el projecte original de Domènech i Montaner.

Visites teatralitzades

La màgia de la història de Sant Pau torna amb les visites teatralitzades (19, 20, 26 i 27 de desembre; 2 i 3 de gener, a les 12 h). Lluís Domènech i Montaner i una de les primeres infermeres que van treballar a l'Hospital de Sant Pau us convidaran a fer un viatge al segle passat per reviu els primers anys d'activitat sanitària.

Un Nadal més, Sant Pau s'omplirà de llum. Enguany el Recinte Modernista substitueix el tradicional mapping per una il·luminació especial que combinarà elements típics de Nadal amb un petit homenatge als professionals del sector sanitari i als pacients que han patit la Covid-19. La podreu gaudir del 23 de desembre al 6 de gener, de 18 a 21 hores.

A més, segueix en marxa la venda de 10.000 entrades a 5 euros a benefici de la recerca sobre la Covid-19 que impulsa l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

Totes les activitats que tindran lloc al Recinte Modernista durant aquest Nadal es poden consultar a la [pàgina web de Sant Pau](#).

Va de naixement

**PER MARIA DEL MAR ALBAJAR
A DES DE SANT BENET**

L'evangeli de Lluc relata l'anunciació de l'àngel a Maria. El relat segueix el mateix esquema dels relats de les crides de Déu en els altres llibres de la Bíblia, com la narració de la crida de Déu a Moisès o a Gedeó a salvar el poble o l'anunci del naixement de Samsó o de Joan Baptista, per exemple.

L'esquema dels relats és el d'un àngel o missatger del cel apareix amb una salutació. Hi ha una reacció de sorpresa i por, i el missatge de confiança, "no tinguis por". Llavors hi ha l'anunci del missatge i del futur que això suposa seguir

d'una pregunta de com pot ser això. I, finalment, un signe del poder i de la proximitat de Déu que tranquil·litza.

Aquest mateix esquema és el que trobem a l'anunciació de l'àngel Gabriel a Maria. El mateix però amb una diferència. En l'anunciació a Maria apareix un sisè element que no trobem en cap dels vint-i-set enviaments de la Bíblia hebrea, dels deu no bíblics i dels vint-i-quatre del Nou Testament. A l'anunciació, Maria respon. Maria fa sentir la seva veu i respon a l'enviat de Déu. "«Sóc l'esclava del Senyor: que es

compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.”

Lluc afegeix una novetat: qui rep l'anunci de l'àngel, Maria, lliure, respon.

Maria reconeix la proposta que ve de Déu en el seu interior, en el seu desig profund. Pregunta, pensa. I li diu si. I diu “faci's”. I dient si, diu si a Déu i al seu projecte d'amor per ella i per la humanitat, i fent això, també, es diu si a ella i a qui ella pot esdevenir. El si de Maria permet que Déu neixi a la terra i també que ella, Maria, neixi a qui ella és més autènticament fins que tota la seva llibertat sigui amor.

Déu, en la presència de l'àngel, és un Déu proper que es comunica, pregunta, demana. I es-

pera com un enamorat infinitament respectuós. Un Déu que no vol esclaus, que no s'imposa ni obliga, sinó que proposa i espera la resposta lliure i que, per això, després es retira, fent lloc a Maria i a la seva llibertat acabada d'afirmar.

Nadal va de naixement. Nadal és la celebració del naixement de Déu que des de la feblesa i la necessitat en el cor de la història humana ens allibera, respectuós, per poder ser qui som, expressió de l'amor. I és la celebració també del naixement de cada una de nosaltres a qui som més realment, a qui Déu ens convida a ser, lliures, fins que tota la nostra llibertat sigui amor i el nostre amor del tot lliure.

**Les cendres del seus éssers estimats
en un columbari de les parròquies
emblemàtiques de Barcelona i Catalunya**

Lloguer mensual per a una urna

19,30 €*

Lloguer anual per a una urna

193 €

(Els dos primers mesos sense cost)

IVA inclòs. Autorenovables. *Quota subjecte a una permanència de 3 mesos.

**La millor
elecció per
mantenir el
record**

Més informació i reserves al 900 535 811
coralmemorial.com

CORAL
INNOVACIÓ EN COLUMBARIS

Fer-nos guardians els uns dels altres

PER EDUARD IBÁNEZ
A APUNTS ETICOPOLITICS

Acaba de publicar-se el **Missatge** del papa Francesc per la propera Jornada Mundial de la Pau, que celebrem el primer dia de l'any 2021, amb el lema: "La cultura de la cura com a camí de la pau".

En aquest Missatge, Francesc expressa la seva proximitat amb totes les persones afectades per la crisi sanitària de la COVID 19, especialment els que han perdut un ésser estimat o s'han quedat sense feina. Constata, el sofriment que aquesta pandèmia ha causat i com ha agreujat les múltiples crisis que pateix la humanitat, on creixen formes de nacionalisme, racisme,

xenofòbia, guerres i conflictes que sembren la mort i la destrucció.

Davant d'aquesta realitat (¡Francesc sempre parteix de la realitat!), el papa ha volgut dedicar el missatge a meditar novament, ara des d'una altra perspectiva, sobre el valor de la fraternitat, del que ha parlat repetidament al llarg de tot el seu pontificat, ja des del seu primer Missatge per la Jornada Mundial de la Pau (2014), i especialment en la seva darrera carta *Fratelli tutti*. En aquest nou Missatge es fixa ara en un aspecte essencial de la fraternitat, que és l'ac-

titud profunda de *tenir cura* dels altres, de *fer-nos càrrec* els uns dels altres, per construir una societat basada en relacions de fraternitat.

Francesc demana que aquesta actitud esdevingui una *cultura* que impregni totes les relacions socials. Així, en front de la cultura de la indiferència, del rebuig o de la confrontació, que tant dominen en els nostres dies i que ell tant ha denunciat, Francesc apel·la a la *cultura de la cura*. Aquesta cultura que ve a complementar les seves crides a una cultura del diàleg i del trobament.

Sóc jo el guardià del meu germà?

Francesc s'inspira una vegada més en les Sagrades Escriitures, mostrant novament que continuen essent avui dia una font de saviesa d'extraordinari valor per a la humanitat, tant per a creients com per a no creients. Quina llàstima que siguin tan poc conegudes, llegides i valorades en el nostre temps!

Com en altres ocasions, Francesc cita aquell passatge del Gènesi, en el que Déu demana a Caïn, que ve de matar al seu germà Abel: "On és

el teu germà?" Pregunta a la qual Caïn respon: "Que potser sóc el guardià del meu germà?" (Gn 4,9), encertant justament en la veritat: sí, efectivament, n'eres el guardià, el protector del teu germà; sí, som els guardians, som els protectors dels nostres germans, som responsables els uns dels altres, com a fills dels mateix Pare, amb un origen, fonament i destí comuns, i només junts ens salvem. Som custodis dels nostres germans, encarregats i responsables del seu bé.

Aquesta és, en definitiva, la gran veritat de les relacions humanes i aquesta veritat ha estat expressada de forma paradigmàtica per Jesucrist, amb la seva vida totalment centrada en curar, ensenyar i perdonar i finalment lliurada a la mort per la salvació de la humanitat. S'arriba així a la plenitud de l'amor de Déu, que esdevé el model i punt de referència de la nostra vida humana.

Tenir cura i ser guardians dels altres, especialment dels més dèbils i fràgils, així com de la *casa comuna* on habitem tots (*ecologia integral*), esdevé, doncs, la missió de la nostra existència, de cada persona i de cada comunitat. I

és aquesta actitud la que fa possible la convivència, les relacions interpersonals i socials i la vida mateixa, a escala local i universal.

Guardians. Quina gran força que té aquesta expressió: cada persona, cada grup social, cada poble, som *guardians*, és a dir, *guardes, guaridors, curadors, cuidadors, vigilants, custodis, protectors, defensors* de la vida, de la dignitat, dels drets, de la salut i del benestar dels nostres pròxims (persones, comunitats, grups, pobles), de la nostra societat, del nostre país, del nostre entorn natural..., vetllant en cada moment pel seu bé. Per tant, l'altre (persona o grup) no pot ser vist com a adversari, enemic, amenaça, competidor, ni tan sols un fet indiferent... sinó com aquell/a de qui jo sóc responsable, de qui m'he d'ocupar, perquè també els altres s'ocupen i preocupen de mi. Certament, entendre i viure això capgiraria completament les relacions interpersonals, econòmiques, polítiques i socials, interculturals i internacionals... Cada persona guardiana dels seus pròxims, cada organització social, cada grup, cada religió, guardianes de les altres, cada empresa guardiana de les altres empreses i dels seus clients i proveïdors, cada país, cada poble, cada llengua, cada

cultura, guardians de tots els altres, dels seus veïns, dels més fràgils, dels més pobres...

El repte que planteja Francesc és precisament convertir aquesta actitud de cura, mitjançant un potent i ambiciós *procés educatiu*, en una veritable cultura que posi fi a totes les estructures i comportaments socials basats en la indiferència, la mentida, el desig de domini, l'explotació,

l'ús de les persones com a objecte, la confrontació, l'amenaça, les armes, l'exclusió... Aquest procés educatiu ha de ser impulsat des de totes les instàncies socials, començant per la família, les institucions educatives i universitàries, els mitjans de comunicació, les confessions religioses, les organitzacions governamentals i no governamentals i totes les institucions. Només l'extensió d'aquesta cultura pot assegurar els

drets humans, el bé comú i la pau. Aquesta propera Jornada Mundial de la Pau i tot el temps de Nadal, condicionats i limitats enguany per la pandèmia, poden ser una ocasió especial i imprevista per prendre consciència i experimentar com ens necessitem, per reflexionar i pregar entorn a la nostra vocació a la fraternitat i a la cura dels uns pels altres.

EDUARD IBÁÑEZ | [LLEGIR AL WEB](#)

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● CONTES DESEXPLICATS

● ULLS DE MITJANIT

● ORIOL PELACANYES

● BIBLIOTECA PER A MENTS CURIOSES

● BON JAN

Novetats per llegir quan arriba el fred

Libres
que fan lectors

BAULA

Fotografia: Noemí Font amb els seus fills, Emma Joana i Miquel.

Arriba 'La revolució Shiwa'

Noemí Font és professora d'educació musical de primària a Barcelona, i mare de dues criatures, el **Miquel** i l'**Emma Joana**. El seu marit, **Rubèn Pocull**, és bibliotecari i també exerceix com a pastor a l'església protestant **Ciutat Nova** del Poblenou. **La revolució Shiwa** és un conte infantil, publicat per l'editorial Excellence, escrit per la mateixa Noemí i il·lustrat per la **Jorgina Juvé**.

El conte parla de les aventures d'una nena i el seu grup d'amics que, com molts altres nens i nenes de la seva edat imaginem un món on el bé sempre guanya al mal, la veritat a la mentida o la llum a la foscor. Però, a diferència de molts altres nens i nenes, els personatges de *La revolució Shiwa* són infants amb alguna condició mèdica. És un cant a la inclusió i a acceptar la diversitat des de la mirada innocent de la infància.

A causa de les restriccions actuals de la pandèmia, ens trobem amb la Noemí i al Rubèn a través d'una plataforma en línia. Són gairebé les nou de la nit i l'Emma Joana i el Miquel ja dormen. És la millor hora del dia per a una entrevista tranquil·la. Contesten ara l'un, ara l'altre, amb una sola veu.

Podríem dir que *La revolució Shiwa* neix per normalitzar la realitat de la infància que viu condicionada per alguna discapacitat?

El conte neix amb la intenció de fer un llibre amb una edició de qualitat, il·lustracions boniques i amb una protagonista que anés amb cadira de rodes. Que la nostra filla pogués tenir un conte amb una protagonista divertida, fent aventures, etc. Aquesta va ser la nostra principal motivació, però sí que és veritat que a l'hora de començar a escriure, el projecte va anar madurant i vam veure la importància d'anar ampliant i poder arribar al màxim de gent possible.

D'on surt la idea del títol?

La història explica un somni a través del qual canvien coses de l'entorn hospitalari que no els hi agraden. Com que el fil conductor de la història és amb la cançó *La revolució Shiwa* de *Love of Lesbian*, vam trobar que un títol ben maco seria, precisament, el títol d'aquesta cançó, ja que el primer títol era: *No m'agrada l'hospital*, i no sonava gaire bonic ni positiu. Quan ens van diagnosticar, durant l'embaràs, que l'Emma Joana tindria dificultats motrius, això va provocar

un bloqueig emocional a la Noemí, fins al punt que sent ella professora de música, no podia escoltar música, ni tampoc era capaç de tocar la flauta. "La música que acompanyava les meves emocions" -recorda la Noemí- "em feia plorar i jo no volia plorar; perquè tenia dues criatures per atendre." Al cap d'un temps, el Rubèn la va convidar a un concert d'un grup que a ell li agradava molt i que, aleshores, a la Noemí no li agradava gens. Després de les tres hores que va durar aquell concert, va sortir enganxada dels *Love of Lesbian*. Un cop la idea del conte va començar a prendre forma, de seguida la Noemí va pensar en la seva cançó preferida dels *Love of Lesbian* com a fil conductor de les aventures de la Joana i els seus amics.

Encara ens sembla un miracle que el líder dels *Love of Lesbian*, el **Santi Balmes**, no sols accedís a deixar-nos fer servir la cançó, sinó que també ens ha donat suport a través de les xarxes socials amb la promoció del conte.

"LA REVOLUCIÓ SHIWA SERVEIX PER EXPLICAR COSES DIFÍCILS I TREBALLAR AMB ELS INFANTS"

Com llegeixen *La revolució Shiwa* els nens que no van en cadira de rodes o que no pateixen alguna condició mèdica?

Ens ha agradat i, alhora, sorprès, trobar-nos amb mares o pares que et diuen que el seu fill té una condició concreta, que no apareix al llibre, però que els ha servit per explicar-los quan tal dia han d'anar a l'hospital a fer una prova semblant a la que surt al llibre. O quan t'expliquen que la psicòloga els havia dit que buscaria algun material per poder treballar aquests temes amb el nen o la nena, però al final no n'ha trobat perquè no n'hi ha gaire. *La revolució Shiwa* és una sorpresa molt agradable que ajuda a persones que no tenen necessàriament les mateixes condicions que nosaltres amb la nostra filla, però que els serveix per poder explicar coses difícils d'explicar i treballar amb els nens en les seves circumstàncies concretes.

També el conte explica situacions més del dia a dia. Per exemple, es parla de les cicatrius i les marques que tenim a la pell o la intranquil·litat abans d'anar al metge o posar-se una vacuna, i hi surt un personatge que porta ulleres i un pegat a l'ull. És molt bonic pels nens llegir un

conte amb el qual es poden sentir identificats a partir de personatges i situacions freqüents i molt presents a la vida real. Això és una alegria per a nosaltres; perquè és un conte bo no només per a l'Emma Joana, sinó també per a tots els nens i nenes.

Què fa que una mare "normal" esdevingui "revolucionària"?

En primer lloc, m'impacta, ja que no em sento revolucionària. A una entrevista que em van fer sobre els parcs inclusius, diuen que sóc activista i a mi això em fa molta gràcia. La nostra motivació principal és el bé de la nostra filla; i el fet de veure que els seus drets són retallats pel fet de tenir una discapacitat és una cosa que em fa molta ràbia. I, en el cas concret que parlem, ens estem referint al dret de qualsevol nen o nena a jugar en un espai públic adaptat a les seves necessitats. En adonar-nos de la manca de parcs inclusius a la ciutat (per una qüestió de deixadesa o perquè ningú no hi havia pensat abans) doncs aquesta ràbia la canalitzo en trobar una solució i llavors he trobat a les xarxes socials un instrument superútil per fer arribar el meu missatge més lluny i potser això sí que em con-

verteix en revolucionària o activista; però la motivació és que a la nostra filla no se li retallin drets. Que, per exemple, quan anem al cinema sigui un lloc accessible, sense que hagi de carregar amb ella a coll o que m'hagi de deixar l'esquena perquè ella pugui accedir a la cultura.

Les circumstàncies concretes d'impediments que et trobes a la vida, et porten a fer una sèrie d'accions per superar-les que, si no te les trobessis, mai no et plantejaries. És veritat que fins que no ho hem viscut en primera persona, que no hem obert els ulls. Jo m'he considerat sempre una persona sensible. Abans de tenir els nostres fills, vaig fer un màster d'inclusió educativa i social, per poder aprendre i tenir més recursos a l'hora de fer millor la meva feina com a mestre amb nens i nenes amb dificultats; com ara trastorns de conducta, agressivitat, etc. Però fins que no l'hem tingut amb ella no hem obert als ulls a les limitacions de l'entorn i de la societat a l'hora de facilitar l'accés i la relació a totes les persones i, és clar, això genera una impotència molt gran a l'escola, a les activitats culturals amb el tema dels parcs, etc. Tot plegat ens ha donat una perspectiva que no teníem.

"DÉU DONA PREEMINÈNCIA ALS QUI LA SOCIETAT POSA EN ÚLTIM LLOC"

La Noemí s'ha convertit en una mena d'activista digital i exemple de lluita per a moltes persones. D'on treu les energies i les forces per tirar endavant?

Jo fa molts anys que he deixat de demanar (en la meva pregària a Déu) per coses concretes. És a dir, la nostra vida està en mans del Senyor i la meva oració no és (per exemple) que m'ajudi a aprovar un examen, sinó que em doni forces per estudiar o per tirar endavant en la vida amb totes les seves circumstàncies; i és de la manera que visc el dia a dia.

En el decurs dels darrers tres o quatre anys, m'he sentit moltes vegades sense forces per tirar endavant. Quan tot va començar, el meu objectiu era mantenir els meus fills sans i estalvis, i poca cosa més. No podia abastar res més. I la meva oració era aquesta, que el Senyor ens donés forces per tirar endavant. Llavors, ara, que em sento plena d'energies i estic "armando

la revolució”, el que faig és donar gràcies a Déu perquè em dona forces i em permeten tirar endavant coses que mai m’hauria imaginat capaç fer.

Quin fonament teològic podríem dir que sustenta el món de Shiwa?

Moltes de les idees que acceptem avui a la nostra cultura no surten del no-res. Molts pensadors reconeixen la influència de la tradició judeocristiana en la idea dels drets humans, per exemple.

La perspectiva de Jesús ens ensenya en llocs com **El Sermó de la Muntanya**, per exemple, que **Déu dona preeminència als qui la societat posa en últim lloc**. La doctrina de què els éssers humans no són fruit de l’atzar sinó la creació de Déu omple de dignitat tota persona sense distinció de cap mena. Tot ésser humà pel sol fet d’existir té una dignitat i un valor que han de ser respectats.

El missatge de l’evangeli ens recorda precisament que hem de posar davant aquells que són exclosos o tenen dificultat per posar-se en primera línia; les minories, els malalts,

els febles, fer sentir la veu dels qui no tenen veu... “els qui la nostra societat (al llarg dels segles) ha posat els últims, ve Jesús i diu, no, no, aquests seran els primers. “I una mica són aquests valors del Regne de Déu que capgiren la nostra societat i quan et trobes personalment en aquesta situació, trobes que aquest missatge té sentit i vols que es faci extensiu en el teu entorn per una qüestió de justícia i dignitat humana.

La fe, al final, et dona uns fonaments en el que totes aquestes reivindicacions descansen molt bé i ens ajuda a fonamentar tota aquesta lluita” I ja si parlem de l’esperança d’un cel nou i una terra nova, doncs veiem que val la pena aquesta lluita perquè al final de la història el bé i la justícia venceran... és veritat que no sabem el perquè de moltes coses i el perquè de les nostres circumstàncies; el que sí que sabem és que el Fill de Déu ha vingut a aquest món i ha patit i s’ha identificat amb els que ningú no es volia identificar; per tant, aquest és el missatge de l’evangeli que omple el cor de les persones que senten que els altres no reconeixen els seus drets, i és el missatge que els dignifica en la seva condició com a éssers humans.

De quina manera us ha canviat la vida la discapacitat de la vostra filla? Com encaixa en aquesta experiència la vostra fe?

Amb el nostre procés hem après que quan ens acostem a una persona enmig del patiment de vegades val més no dir gran cosa i fer una abraçada, ja que amb bones intencions podem dir coses que poden menystenir el patiment. I això no és just i no ajuda. Més aviat el procés ens ha portat a situacions emocionals i espirituals molt difícils, mentre ens preguntàvem per què o fins quan i ens lamentàvem i fins i tot ens enfadàvem amb Déu.

El que sí que podem dir és que donem gràcies a Déu per les grans lliçons de vida que la discapacitat de la nostra filla ens està ensenyant. El procés d’acceptació de la nostra situació com a família ha estat llarg i encara no ha acabat. Haguéssim triat aprendre d’una altra manera més fàcil, però la realitat és que aquestes coses només s’aprenen vivint-les. I et donen la perspectiva i l’empatia per lluitar sent les mans, les veus i els braços d’aquelles persones que, tenint els mateixos drets que la resta, sovint han de lluitar més per fer-los valer.

Fotografia: La revolució Shiwa

La veritat és que no coneixem cap altra manera d'entendre la vida que ens doni un consol i una esperança tan grans com la fe en Crist. La Bíblia està plena del testimoni de persones de

fe sincera que es lamentaven davant Déu i expressaven preguntes com per què o fins quan. I el més fort de tot això és l'evangeli que diu que el mateix Fill de Déu va venir a aquest

món i va experimentar el patiment, l'exclusió, l'abandonament.

No sabem i, segurament, mai no sabrem el perquè exacte de moltes coses; però la creu de Crist ens ensenya que el Déu de la Bíblia ens estima, es preocupa per nosaltres i està al nostre costat enmig de les dificultats. I el millor de tot, és que un dia hi haurà un cel nou i una terra nova en la qual ja no hi haurà més dificultats. Aquesta és la nostra esperança.

Una revolució solidària

Poques setmanes després d'haver-se publicat, ja s'ha imprès la segona edició catalana de *La revolució Shiwa*. Bona part dels guanys obtinguts de la venda es destinen a finançar un projecte transversal sobre espina bífida per nadons i nens del grup de recerca de Medicina Materna i Fetal del Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR).

Nadal al Recinte Modernista

Visita familiar
'Llum, colors
i natura'

Recomanada
per a infants
de 5 a 10 anys

13, 20 i 27 de desembre;
1 i 3 de gener, 11.30 h

Visita
teatralitzada

19, 20, 26 i 27
de desembre;
2 i 3 de gener, 12 h.

Il·luminació
especial
de la façana

23 desembre
– 6 de gener
18 – 21 h

Més informació:

Taquilles i
www.santpau.barcelona

Col·laboren:

 **SANT
PAU**
Recinte
Modernista

LA VANGUARDIA

Ajuntament de
Barcelona

Ordenació del bisbe Javier Vilanova: “El món espera de nosaltres senzillesa”

“El món exigeix i espera de nosaltres senzillesa en la vida, esperit d'oració, caritat amb tothom especialment envers els petits i els pobres, obediència i humilitat, oblit de nosaltres mateixos i renúncia. Sense aquesta marca de santedat, la nostra paraula no farà bretxa en el cor de l'home d'avui”. Aquesta és la cita del número 76 de l'enciclica *Evangelii Nuntiandi* de **Pau VI** que **el nou bisbe** auxiliar de Barcelona ha fet servir per definir els seus referents. Aquest diumenge 20 de desembre s'ha celebrat l'ordenació episcopal del capellà de Tortosa **Javier Vilanova** en una cerimònia a la Basílica de la Sagrada Família presidida pel cardenal **Joan Josep Omella**, acompanyat d'una representació dels bisbes catalans i del nunci **Bernardito Auza**, i de l'arquebisbe emèrit, el cardenal **Lluís Martínez Sistach**.

La celebració prevista pel novembre s'ha celebrat finalment aquest diumenge amb un aforament hiperreduït. Segons informa l'arquebisbat de Barcelona, “s'han acomplert totes les normes sanitàries vigents, amb només 379 assistents (de les més de 3.000 localitats que ofereix aquest espai)” i “amb entrades numerades”. També hi han assistit alguns representants institucionals de Barcelona i de Tortosa i els familiars més propers del nou bisbe. Després de la polèmica de la beatificació a la Sagrada Família del mes passat, es va decidir no posar més l'ordenació del nou bisbe tot i que la majoria de veïns de La Fatarella, poble natal del bisbe Vilanova, i els tortosins de les parròquies on ha estat rector, només l'han pogut seguir pels mitjans de comunicació.

Al final de la celebració, Javier Vilanova ha pronunciat les primeres paraules com a bisbe auxiliar amb l'agraïment a tots a qui han marcat la seva vida, començant pels pares que han pogut estar presents a la celebració. Ha recordat l'entrada al seminari als 11 anys i els 22 que ha exercit de capellà al bisbat Tortosa. "Aquí em teniu, soc tot vostre", ha dit als fidels de la seva nova diòcesi. I ha posat la mirada especialment en els joves i les famílies com "l'esperança de l'Església" i la gent gran com "el nostre goig i el nostre orgull, us estimem". També s'ha adreçat "als malalts i els qui esteu sofrint durament les conseqüències de la pandèmia: estem al vostre costat".

L'ordenació episcopal ha tingut com a concelebrants principals **Enrique Benavent**, bisbe de Tortosa, i **Romà Casanova**, bisbe de Vic i originari del mateix bisbat, tots dos ordenats bisbes en el seu moment amb el cardenal **Ricard Maria Carles**.

En la **celebració** també s'hi ha fet present el santoral tortosí i en les lletanies dels sants s'hi ha incorporat sant **Enric d'Ossó**, santa **Maria Rosa Molas**, i els beats **Manuel Domingo i Sol** i **Josep Maria Peris**. Vilanova ha citat en la seva in-

tervenció el pare **Pius de Pietrelcina**, que també s'ha advocat a les lletanies amb sant **Joan Pau II**, santa **Teresa de Calcuta**, el beat **Pere Tarrés** i el jove beat **Carlo Acutis**.

Bisbe de proximitat

En l'homília, el cardenal Omella ha reiterat el perfil episcopal de proximitat que reclama el papa **Francesc**: "El do de l'episcopat no és aconseguir un honor, és sobretot un servei i el servei no és dominació sinó posar-se als peus de Déu i dels germans per ajudar-los en tot, amb tot i per tot". Amb aquesta actitud li ha demanat que prioritzi "l'anunci de la Paraula de Déu en cada ocasió: oportuna i no oportuna" i que "no facis discursos avorrits que ningú entengui".

Omella ha recordat que "aquesta proximitat" només és possible per "la proximitat amb Déu en l'oració -aquesta és la primera tasca-, proximitat amb els preveres i diaques i proximitat amb el poble". Finalment, també li ha demanat al nou bisbe que "no deixis tampoc d'ocupar-te dels que no pertanyen al ramat de Crist, perquè ells també ens han estat confiats en el Senyor".

Bisbe d'Empúries

El cànon litúrgic de l'ordenació, una mica més breu del que és habitual, s'ha seguit marcat per algunes restriccions sanitàries i els bisbes concelebrants només han imposat les mans al cap del nou bisbe. En canvi, no s'ha pogut fer l'abraçada amb els nous companys d'episcopat i la trobada posterior amb els fidels ha estat molt reduïda. Sí que s'ha pogut veure la foto completa del nou equip de bisbe auxiliars del cardenal Omella; Vilanova ha fet la primera benedicció episcopal a la basílica acompanyat dels altres dos bisbes auxiliars de Barcelona, **Sergi Gordo** i **Toni Vadell**.

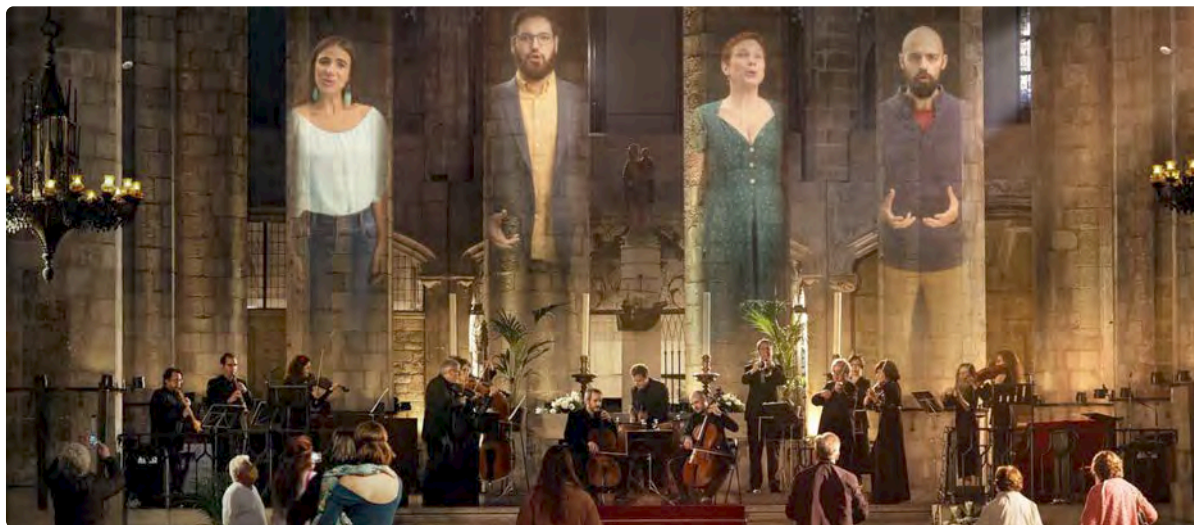
Com tots els bisbes auxiliars, Javier Vilanova té un nomenament honorari com a bisbe d'una seu episcopal extingida. En aquest cas del bisbat d'Empúries, que va tenir set bisbes entre els segles VI i VII. Aquesta coincidència ha fet que el cardenal Omella hagi fet broma al final de la missa dient que anirien a fer un dinar a Empúries amb el bisbe de Girona per celebrar-ho.

La Fundació "la Caixa" promou un vídeo participatiu amb l'«Al·leluia» de Händel entonat per veus amateurs

La Fundació "la Caixa" ha llançat un projecte participatiu digital amb l'«Al·leluia» d'El Messies, de Georg Friedrich Händel, que ha sumat més de 350 veus amateurs de la geografia espanyola i portuguesa a les portes de la celebració de les festes nadalenques. Amb una innovadora proposta visual de la mà d'Igor Studio, el vídeo coral fusiona imatges dels participants amb les gravades a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona.

Al vídeo, les veus dels cantants amateurs s'uneixen a l'àudio enregistrat per l'Orquestra Barroca Catalana i el cor Barcelona Ars Nova.

La iniciativa #JoCanto Al·leluia, recollida a l'Àgora Digital de CaixaForum i al web de la Fundació "la Caixa", és un nou projecte participatiu digital que ha unit veus d'Espanya, i per primera vegada de Portugal, des de 14 fins a 82 anys d'edat. Aquest projecte suposa el trasllat, per segona vegada, a l'àmbit digital de l'activitat musical participativa de la Fundació "la Caixa", que té una llarga tradició de més de vint-i-cinc anys, i que arriba després de l'èxit de #JoCanto Viva la Vida.

Un total de 352 persones d'edats compreses entre 14 i 82 anys s'han animat a participar en aquesta experiència coral, el resultat final ja ha vist la llum.

El llançament del vídeo, que es pot compartir com a felicitació nadalenca, suma centenars de gravacions, la major part de persones d'entre 40 i 60 anys que es van poder descarregar la partitura i van rebre indicacions a través de video-

tutorials. Així, van poder saber alguns requisits de l'enregistrament, com ara fer-lo en un fons negre, sense tenir coneixement dels detalls del muntatge del vídeo final, en el qual coincidiran tots junts per primera vegada. Aquest diumenge descobriran quin és el resultat final del seu treball.

Amb una innovadora proposta visual de la mà d'Igor Studio, el vídeo coral participatiu fusio-

na les imatges enviades pels participants amb les gravades a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. En aquestes imatges, un grup de persones va descobrir com els participants apareixen integrats en l'arquitectura de la basílica gòtica. Així mateix, els àudios d'aquests

cantants amateurs s'uneixen a l'àudio enregistrat per l'Orquestra Barroca Catalana i el cor Barcelona Ars Nova. Després de l'èxit del #JoCanto Viva la Vida, amb més d'un milió de visualitzacions, el #JoCanto Al·leluia ha suposat el trasllat, per segona vegada, a l'àmbit digital de

l'activitat musical participativa de la Fundació "la Caixa", que té una llarga tradició de més de vint-i-cinc anys i que continuarà aprofundint en aquesta línia de treball en un futur, sense substituir els concerts presencials.

Aquesta vegada, la iniciativa ha limitat el nombre de participants, amb la finalitat d'obtenir una qualitat artística més gran. Abans de registrar-s'hi, els usuaris podien confirmar amb un comptador digital el nombre de places disponibles en funció del seu registre vocal.

La majoria de participants amateurs procedeixen de Madrid (86), d'Andalusia (54) i de Catalunya (48). També, de la Comunitat Valenciana, Cantàbria, Aragó, Astúries, Balears, Canàries, Castella-la Manxa, Castella i Lleó, Extremadura, Galícia, Múrcia, Navarra, País Basc i La Rioja.

Amb aquesta iniciativa, la Fundació "la Caixa" vol subratllar el seu compromís amb la divulgació de la cultura i el benestar de les persones, portant la música al màxim nombre de persones durant la celebració de les festes d'un any especialment complicat.

Montse Esquerda: "Tindrem un Nadal més autèntic, proper i humà"

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes i la Paeria a celebrar l'acte d'obertura del Cicle de Nadal 2020 celebrat la tarda del 19 de desembre al saló de Plens del Palau de la Paeria. La pregonera ha estat **Montse Esquerda**, pediatra de l'Hospital Sant Joan de Déu, directora general de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull, amb la glossa intitulada "Nadal Emmascarat", títol que va justificar amb aquestes paraules: "Aquest any el Nadal queda emmascarat, més amagat i sense tanta lluentor, potser en realitat més autèntic, més proper més humà.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Església a Catalunya publica la memòria d'activitats anual pre pandèmia

La Conferència Episcopal Tarraconense ha editat **la segona memòria anual** que recull en xifres i sintetitza de forma gràfica l'entrega desinteressada de 2.113 parròquies, congregacions religioses i una quantitat de moviments i associacions laïcals. La fotografia no recull encara l'impacte de la pandèmia en l'acció de l'Església catòlica perquè es correspon a l'exercici de l'any 2018. Si es compara amb la **memòria anterior** -dades de 2017- hi ha una lleugera tendència a la baixa quant a celebració de sagraments i un augment en les ajudes destinades a mitigar la pobresa.

CR/ TARRACONSENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nou oratori al vestíbul de l'hospital Trueta de Girona

L'Hospital Universitari de Girona Doctor Josep Trueta compta, des d'aquest dilluns, amb un nou oratori al vestíbul de la planta baixa, que substitueix la capella de la novena planta, oberta l'any 1958. Aquest canvi es produeix, segons indica el decret de desafectació de l'antiga capella i de llicència del nou oratori, davant la necessitat d'una reorganització dels espais de l'hospital per tal d'atendre les necessitats de la COVID-19, així com per la creixent activitat sanitària i docent del centre.

BISBAT DE GIRONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El dinar de Nadal de Sant'Egidio, adaptat a la Covid-19

Les restriccions imposades per frenar la pandèmia de la Covid-19 han generat canvis familiars en els tradicionals àpats de Nadal. Moltes persones optaran per fer celebracions íntimes, amb aquells amb els qui conviu diàriament. També la comunitat de Sant'Egidio ha hagut de modificar el tradicional dinar de Nadal que ofereix a la basílica de Sant Just i Pastor de Barcelona, i que aplega mil-dues-centes persones en una mateixa taula.

La pandèmia, però, no ha modificat el sentit d'aquesta acció. També enguany Sant'Egidio passarà el Nadal amb els pobres i fràgils, dels quals és amiga des de sempre. "La Covid-19 no

impedeix que passem el Nadal amb les persones que més necessiten tenir algú al seu costat, ben al contrari, ens convida a fer que aquest Nadal sigui un esdeveniment més intents", afirmen.

Amb aquesta voluntat de seguir al costat dels seus amics, Sant'Egidio ha organitzat moments de repartiment de paquets d'aliments i de regals a tot Europa i a la resta de continents. A Barcelona s'estan distribuïnt més de 600 paquets d'aliments i regals a famílies i el dia de Nadal es distribuirà un dinar ambulant amb regals a més de 500 persones sense sostre. També es farà aquesta iniciativa a Manresa i Tarragona.

Profundament convençuts “que no ens salvem sols”, expliquen, juntament amb molts voluntaris, sobretot joves, que s’han unit a la comunitat aquests mesos, també enguany volen ajudar moltes persones sense llar, molts ancians, i famílies que s’han empobrit amb la crisi. “Tota aquesta gent espera un senyal per renéixer junts”.

El dia de Nadal a Barcelona, encara que no es farà el gran banquet a la Basílica de Sant Just i Pastor per les normes anticovid, des de la comunitat expliquen que “viurem una festa en-

cara més intensa amb lliurament de regals i un àpat nadalenc especial, per endur, preparat amb material reciclable, per uns seixanta pobres”.

“Serà un Nadal diferent, però amb els amics de sempre: ho diem a qui passa més problemes, a qui és pobre i està sol, a qui no té un sostre, a qui és ancià i sent el pes de l’aïllament, a tots els que, potser per primera vegada, s’han vist obligats a demanar ajuda perquè la crisi els ha fet caure en la pobresa”. La lluita contra el virus, afirmen des de Sant’Egidio, l’han entès aquests mesos també amb la solidaritat. “Ens recorda

que, tal com diu el papa Francesc, ens salvem només junts.

En aquesta línia de solidaritat, Sant’Egidio ha engegat aquest Nadal la campanya #nadalperatothom, demanant a la gent regalar a tots els més pobres i als fràgils la joia del Nadal: un àpat i un regal.

Tot té un principi: Casa Vicens, l'origen de Gaudí

Quan només tenia 30 anys, l'arquitecte Antoni Gaudí va rebre l'encàrrec de dissenyar una casa d'estiueig per a Manel Vicens i Montaner, un corredor de borsa, a la Vila de Gràcia. Així comença una de les històries més fascinants de l'arquitectura, l'origen del modernisme i el preàmbul de la que seria una de les carreres arquitectòniques més reconegudes mundialment.

Durant 130 anys, la Casa Vicens ha estat una residència privada i ha romàs com una joia oculta a la ciutat de Barcelona fins que, el novembre del 2017, va obrir les portes com a casa-museu després de tres anys de restauració i rehabilitació, que li van permetre recuperar l'essència del primer Gaudí.

Actualment, la Casa Vicens combina tres activitats: d'una banda, les visites culturals, d'altra banda, la realització d'esdeveniments –reunions de treball, experiències gastronòmiques o rodatges– i, finalment i no menys important, l'activitat escolar. Des del principi, Casa Vicens ha tingut clar que el fet de ser la casa-manifest de Gaudí també suposa la responsabilitat de donar a conèixer la seva obra. Per això organitza activitats escolars per a primària, secundària i batxillerat en el marc d'un pla educatiu alineat

amb els valors de Casa Vicens: creativitat, excel·lència, audàcia, descobriment i proximitat, i amb les demandes de l'entorn per descobrir de manera pedagògica aquest Patrimoni Mundial i la figura de Gaudí.

Per a aquest curs ofereix "Desconstruint Casa Vicens", una visita dialogada adaptada al nivell de l'alumnat en la qual s'aprofundeix en la concepció arquitectònica d'una casa, des dels ma-

terials fins a la decoració, tot passant per fets rellevants de la història, com ara l'arribada de la llum elèctrica o l'aigua corrent. Un recorregut amb un enfocament didàctic on l'alumnat és part activa i definidora del recorregut, resolent reptes i establint un diàleg amb l'educador/a amb l'objectiu de comprendre els espais de l'habitatge, l'arribada del modernisme, la figura de Gaudí i el context històric i social en què es crea la Casa Vicens.

El papa Francesc carrega contra l'excessiu consumisme per Nadal
Dl, 21/12/2020 | LA VANGUARDIA

Marxes lentes de cotxes contra la llei Celaà
Dl, 21/12/2020 | EL PUNT AVUI

Familiars dels avis de Tremp s'organitzen: "Si no hi ha explicacions, presentarem una denúncia"
Dl, 21/12/2020 | NACIÓ DIGITAL

El santuari de Joncadella ja pot anunciar les misses a toc de campana
Dl, 21/12/2020 | REGIÓ 7

La 35a edició del Pessebre Vivent de Jesús es veurà en format telemàtic
Dc, 23/12/2020 | SETMANARI L'EBRE

El Museu de Lleida presentarà al·legacions al trasllat de les obres de la Franja
Dc, 23/12/2020 | ARA

Acord per promocionar la Cova de Manresa i el Camí Ignasià
Dc, 23/12/2020 | REGIÓ 7

Puigcerdà organitza una recepció dels tres Reis sota comanda a la web
Dj, 24/12/2020 | REGIÓ 7

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Les escoles bressol que gestiona la @Fundperetarres es guameixen amb els colors del #Nadal . A Els Pins de Santa Perpètua de la Mogoda i a Can Sant Joan, de Montcada i Reixac, han col·locat el Tió, l'arbre de Nadal i altres decoracions nadalenques. Bon #Nadal2020 a totes!

11:50 · 22 dic. 20 · Hootsuite Inc.

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

La Llibreria Claret ens sumem a la campanya de Nadal de suport a les llibreries i promoció de la lectura.

Aquest Nadal, regala llibres
Gremi de Llibrers de Catalunya
@Libreterescat

Ens trobaràs a claret.cat o al c/Roger de Llúria, 5 de Barcelona

10:01 · 23 dic. 20 · Hootsuite Inc.

Blanquerna
@Blanquerna

A @BlanquernaFCS estremem el #Doctorat en Salut, Benestar i Bioètica el curs 2021-22! Un programa en l'àmbit de la #salut que incideix en la necessitat de combinar la competència tècnica dels #professionals amb l'atenció als factors socials. T'hi esperem!
blanquerna.edu/ca/la-facultat...

Aristos Campus Mundus | Campus de Excelencia Internacional

Deusto | **COMILLAS** | **RAMON LLULL**

jordi vilarió y 9 más
16:41 · 22 dic. 20 · Twitter Web App

FEDAC Sant Narcís
@FEDACSantNarcis

Gràcies a la vostra col·laboració, hem aconseguit recollir 416,36 € per La Marató de TV3. Moltes gràcies. #Transformatadors @EscolesFEDAC

152 reproducciones
17:55 · 21 dic. 20 · Twitter Web App

LaSalleCat
@LaSalleCat

Avui acaba el primer trimestre i donem pas a les vacances de Nadal. Des de La Salle Catalunya us desitgem un Bon Nadal i un feliç any 2021. #ITuQuèTries #MiraMésEnllà #SomLaSalle

14:06 · 21 dic. 20 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

GRÀCIES a totes les escoles, famílies, mestres, infants i joves que aquests dies heu col·laborat amb @la_marato Solidaritat des del #lamaratotv3 #lamaratotv3 #toacaatohom

La Marató de TV3 | Catalunya Ràdio
10:47 · 20 dic. 20 · Twitter for Android

CPL CPL Editorial
@CPLeditorial

30 INTENCIONS D'ORACIÓ #FRATELLITUTTI

7- Perquè la vivència del veritable amor ens obri a una dimensió universal...; a la vocació de formar una comunitat de germans que s'acullen reciprocament i es preocupen els uns dels altres (FT 83.96)

#Nadal2020

12:00 · 24 dic. 20 · Twitter Web App

Jesuïtes Catalunya
@jesuïtescat

Per participar a la Missa del Gall recomanem informar-se de les limitacions d'aforament i les mesures sanitàries. Cal actuar responsablement, amb seguretat i per solidaritat. Recordeu que també hi haurà retransmissions per seguir la missa des de casa.
ow.ly/S4yx50CSRNI

9:35 · 23 dic. 20 · Hootsuite Inc.

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

Des de Justícia i Pau us desitgem de cor un bon Nadal i un feliç any 2021, amb l'esperança que aquesta pandèmia que patim pugui ser controlada ben aviat i que sapiguem aprendre les lliçons i les oportunitats que ens ha obert per a un més just i frater.

18:32 · 23 dic. 20 · Twitter Web App

IQS
@iQBarcelona

La Marató de TV3 d'enguany està dedicada a la COVID-19, i a IQS comptem amb el projecte CoviNanoVax, liderat pel Dr. Salvador Borràs i la Dra. @CFornagueraP. Té l'objectiu de dissenyar una vacuna contra la COVID-19.

Descobreix més sobre la seva recerca

CoviNanoVax | IQS Research | Marató TV3

Alerta en la aplicació YouTube

10:32 · 20 dic. 20 · Twitter Web App

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

Avui hem cantat un concert a #SantaMariadelMar de #Barcelona, convidats pel Festival @FMilenni Gràcies per la calorosa acollida del públic #escolaniademontserrat

EscolaniaMontserrat y Festival Mil·lenni
23:06 · 18 dic. 20 desde Basílica de Santa Maria

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Aquestes festes compartim la il·luminació de la façana del Naixement en format digital! Narrem la història del Nadal i del naixement de Jesús amb una projecció de llum, música i locució que t'emocionaran!
youtu.be/Eo0c1s_HVjc

14:48 · 22 dic. 20 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748.

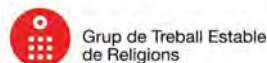
Correu-e: info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

